

GOGOS PROTI KOMISIJI
SODBA SODIŠČA (prvi senat)
z dne 20. maja 2010*

V zadevi C-583/08 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vložene 22. decembra 2008,

Christos Gogos, uradnik Evropske komisije, stanujoč v Waterlooju (Belgija), ki ga zastopata N. Korogiannakis in P. Katsimani, dikigoroi,

pritožnik,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopa J. Currall, zastopnik, skupaj s P. I. Anestisom, dikigoros, z naslovom za vročanje v Luxembourgju,

tožena stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: grščina.

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, E. Levits, A. Borg Barthet (poročevalec),
J.-J. Kasel in M. Safjan, sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 28. januarja 2010,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 4. marca
2010

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ C. Gogos s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (zdaj Splošno sodišče) z dne 15. oktobra 2008 v zadevi Gogos proti Komisiji (T-66/04, še neobjavljena v ZOdl. JU, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njegovo tožbo za razglasitev ničnosti odločbe Komisije Evropskih skupnosti

o razvrstitvi v naziv A 7, plačilni razred 3 (v nadaljevanju: odločba o razvrstitvi), in odločbe z dne 24. novembra 2003, s katero je bila zavrnjena pritožba, ki jo je pri organu za imenovanje (v nadaljevanju: OI) vložil zoper odločbo od razvrstitvi (v nadaljevanju: odločba o zavrnitvi pritožbe).

Pravni okvir

- 2 Člen 31 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti je v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja, ki je predmet tega spora (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), določal:

„(1) [...] kandidati se imenujejo, kakor sledi:

- uradniki iz kategorije A [...]: v začetni razred [naziv] njihove kategorije [...];

2. [OI] pa lahko naredi izjeme glede [odstavka 1] v naslednjih mejah:

[...]

(b) za druge razrede [nazive] [ne za A 1, A 2, A 3 in LA 3]

– do ene tretjine imenovanj na izpraznjena delovna mesta;

– do polovice imenovanj na novo odprta delovna mesta.

[...]“

3 Člen 32, prvi in drugi odstavek, Kadrovskih predpisov je določal:

„Novo zaposleni uradnik se razporedi na prvo stopnjo [v prvi plačilni razred] v svojem razredu [nazivu].

Vendar pa lahko [OI] ob upoštevanju strokovne usposobljenosti in posebnih izkušenj za delovno mesto zadevne osebe odobri dodatno prednost v njenem razredu [nazivu] glede na njeno delovno dobo; ta ne sme presegati 72 mesecev v razredih [nazivih] A 1 do A 4, LA 3 in LA 4 ter 48 mesecev v drugih razredih [nazivih].“

4 Člen 45(2) Kadrovskih predpisov je določal:

„Uradnik je lahko premeščen iz ene službe v drugo ali napreduje iz ene kategorije v drugo le na podlagi natečaja.“

5 Člen 46, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov je določal:

„Uradnik, imenovan na delovno mesto v višjem razredu [nazivu], se v novem razredu [nazivu] razporedi na navidezno stopnjo [v navidezni plačilni razred], ki je enaka navidezni stopnji [navideznemu plačilnemu razredu] iz prejšnjega razreda [naziva] ali ki je neposredno nad njo, prišteje pa se ji znesek dveletnega povečanja za njegov novi razred [naziv].“

6 Člen 91(1) Kadrovskih predpisov je določal:

„Sodišče Evropskih skupnosti je pristojno za vse spore med Skupnostmi in katero koli osebo, za katero veljajo ti kadrovski predpisi, v zvezi z zakonitostjo akta, ki ima negativne posledice za to osebo v smislu člena 90(2). Sodišče Evropskih skupnosti je neomejeno pristojno za spore finančne narave.“

Dejansko stanje

7 Dejstva spora so bila v izpodbijani sodbi predstavljena tako:

„4 Tožeča stranka Christos Gogos je od leta 1981 uslužbenec Evropskih skupnosti, Komisija pa ga je 1. oktobra 1986 imenovala za uradnika kategorije B, naziv 5, plačilni razred 1.

5 Leta 1997 je tožeča stranka sodelovala v internem natečaju št. COM/A/17/96 za prehod iz kategorije B v kategorijo A, za zaposlitev v kariernem razredu A 7/A 6. V rubriki ‚Pogoji za pripustitev k natečaju‘ je bilo navedeno, da k natečaju pristopijo uradniki in začasni uslužbenci, ki so razvrščeni v nazive kategorije B in imajo v tej kategoriji najmanj sedem let delovne dobe. V rubriki ‚Zaposlitveni pogoji‘ je bilo določeno, da bo imenovanje potekalo praviloma v začetni karierni razred.

6 Predsednik natečajne komisije je tožečo stranko z dopisom z dne 15. decembra 1997 obvestil, da ne bo uvrščena na seznam primernih kandidatov, ker je bila njena ocena ustnega preizkusa 24 od 50, minimalna zahtevana ocena pa je bila 25.

7 Po tožbi, ki jo je vložila tožeča stranka, je Splošno sodišče s sodbo z dne 23. marca 2000 v zadevi Gogos proti Komisiji (T-95/98, RecFP, str. I-A-51 in II-219) razglasilo ničnost navedene odločbe komisije predvsem zato, ker [ta] pri ustnih preizkusih zadevnega natečaja ni bila sposobna zagotoviti enakega obravnavanja vseh kandidatov.

- 8 Komisija je zato tožečo stranko povabila na ponovni ustni preizkus 25. septembra 2000. Potem ko tožeča stranka tega preizkusa ni uspešno opravila, je pri Splošnem sodišču vložila novo tožbo, ki je vpisana pod opravilno številko T-97/01. Po sporazumni poravnavi med strankama je Komisija izjemoma in le za tožečo stranko podaljšala izbirni postopek COM/A/17/96 (glej sklep Splošnega sodišča z dne 21. oktobra 2002 v zadevi Gogos proti Komisiji, T-97/01, neobjavljen v Recueil). Tožeča stranka je torej 8. novembra 2002 opravljala še tretji ustni preizkus.

- 9 Komisija je tožečo stranko z dopisom z dne 15. novembra 2002 obvestila, da je ta preizkus opravila in da je bilo njeno ime vpisano na seznam primernih kandidatov natečaja COM/A/17/96.

- 10 Tožeča stranka je bila nato z veljavnostjo od 1. aprila 2003 imenovana za uradnika in razporejena na generalni direktorat za regionalno politiko, to je direktorat, na katerem je delala od imenovanja za uradnika kategorije B leta 1986.

- 11 Tožeča stranka je bila 31. marca 2003 obveščena o odločbi [...] OI, s katero je bila razvrščena v naziv A 7, plačilni razred 3, z začetkom veljavnosti 1. aprila 2003 [...].

- 12 Tožeča stranka je v skladu s členom 90(2) Kadrovskih predpisov 30. junija 2003 zoper odločbo [o razvrstitvi] vložila pritožbo. V njeno utemeljitev je navedla kršitev členov 31 in 45 Kadrovskih predpisov, člena 233 ES, načela enakega obravnavanja in sporazumne poravnave, sklenjene med strankama v okviru zadeve T-97/01. Trdila je, da bi se moral njen uspeh na zadevnem natečaju upoštevati, kot da ga je dosegla na prvem ustnem preizkusu, torej 15. decembra 1997, saj je bil zanjo postopek natečaja ponovno izveden. Nazadnje je trdila, da bi ob upoštevanju njenih upoštevni delovnih izkušenj glede na profil, ki ga je težko najti, morala biti uvrščena v naziv A 6 z veljavnostjo od 1. januarja 2002, ker naj bi prvi

uspešni kandidati notranjega natečaja COM/A/17/96 napredovali v naziv A 6 že 1. januarja 2001, velika veličina med njimi pa naj bi ta naziv dosegla leta 2003.

- 13 Ta pritožba je bila zavrnjena z odločbo OI z dne 24. novembra 2003 [...]. Po tej odločbi se člen 31(2) Kadrovskih predpisov v tem primeru ne uporablja, ker se nanaša izključno na nove uradnike. Ne more se torej uporabljati za tožečo stranko, ki je že bila uradnik kategorije B. Njen spis naj vsekakor ne bi vseboval nobenih posebnosti glede na pet meril za razvrstitev ob nastopu dela vsakega uradnika: univerzitetna izobrazba, dolžina in vrsta delovnih izkušenj, upoštevnost delovnih izkušenj glede na delo, ki ga bo opravljal, in posebnost poklicnega profila na trgu dela. Nasprotno, OI je menil, da je bila določitev naziva in plačilnega razreda tožeče stranke na podlagi člena 46 Kadrovskih predpisov pravilno izvedena.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 8 C. Gogos je s tožbo, ki je bila v tajništvu Splošnega sodišča vložena 18. februarja 2004, predlagal, naj se razglasi ničnost odločbe o razvrstitvi in odločbe o zavrnitvi pritožbe ter Komisiji naloži plačilo stroškov ali, podredno, naj se vsaki stranki naloži plačilo lastnih stroškov.
- 9 Pritožnik je v utemeljitev svoje tožbe najprej navedel kršitev člena 31(2) Kadrovskih predpisov. Poleg tega je trdil, da je OI, s tem ko mu ni priznal ugodnosti iz te določbe, kršil tudi člen 233 ES ter načela enakega obravnavanja, enakosti, dobre uprave in upravičenosti do kariere.

- 10 Splošno sodišče je v točki 30 izpodbijane sodbe naprej navedlo, da čeprav besedna razlaga členov 45(2) ter 31(1) in (2) Kadrovskih predpisov ne prepoveduje, da bi bil uradnik na podlagi navedenega člena 31(2) imenovan v višji karierni razred, če uspe na notranjem natečaju za prehod v višjo kategorijo, pa temu nasprotujeta sistematika in namen teh določb. Splošno sodišče je na podlagi tega v točki 35 iste sodbe ugotovilo, da se ta določba za položaj pritožnika ne uporablja.
- 11 Splošno sodišče je nato v točki 36 izpodbijane sodbe menilo, da čeprav bi se ta določba v tem primeru uporabljala, pritožnik ne bi imel pravice do razvrstitve v naziv A 6. Splošno sodišče je namreč v točki 41 iste sodbe razsodilo, da ima Komisija v okviru, določenim s členom 31 Kadrovskih predpisov, široko diskrecijsko pravico tako za preučitev, ali prosto delovno mesto zahteva imenovanje posebno kvalificirane osebe oziroma ali ima ta izredne kvalifikacije, kot za preučitev posledic teh ugotovitev. Splošno sodišče je na podlagi tega v točki 42 navedene sodbe ugotovilo, da presoje OI ne sme nadomestiti s svojo in se mora torej omejiti na preizkus, ali je šlo za bistveno kršitev postopka, ali je OI svojo odločbo oprl na napačne in nepopolne materialne dokaze oziroma ali je odločba nezakonita zaradi zlorabe pooblastil, očitne napake pri presoji ali nezadostne obrazložitve.
- 12 Potem ko je Splošno sodišče navedlo, da pritožnik ni predložil nobenega dokaza, na podlagi katerega bi se ugotovilo, da je to tako, je v točki 44 izpodbijane sodbe ugotovilo, da nepravilnosti, za katere pritožnik trdi, da jih je Komisija storila pri njegovem imenovanju, naj gre za kršitev člena 233 ES ali načel enakega obravnavanja, enakosti, dobre uprave in upravičenosti do kariere, ne morejo vplivati na samo zakonitost odločbe o razvrstitvi, ki jo pritožnik izpodbija.
- 13 Splošno sodišče je poleg tega v točki 45 ugotovilo, da presoja izjemnih kvalifikacij novo zaposlenega uradnika ne sme biti abstraktna, ampak je, ker mora biti izvedena glede na prosto delovno mesto, kazuistična, kar nasprotuje temu, da lahko tožeča stranka učinkovito uveljavlja kršitev načela enakega obravnavanja.

- 14 Nazadnje, Splošno sodišče je v točki 47 izpodbijane sodbe razsodilo, da čeprav ima izvedba novega ustnega preizkusa za pritožnika za posledico, da je bil prestavljen trenutek, ko je lahko prešel v kategorijo A in pridobil minimalno delovno dobo dveh let v nazivu A 7, ki se zahteva za napredovanje iz razreda A 6 v smislu člena 45 Kadrovskih predpisov, pri čemer je bil prikrajšan za morebitno hitrejše imenovanje v okviru kategorije A in nadaljnje napredovanje, pritožnik pri Splošnem sodišču ni vložil zahtevka za denarno odškodnino na tej podlagi.
- 15 Splošno sodišče je, potem ko je ugotovilo, da je spor nastal zaradi ravnanja Komisije, zaradi katerega je moral biti ustni preizkus za pritožnika izveden trikrat, na podlagi člena 87(3) svojega poslovnika Komisiji naložilo plačilo lastnih stroškov in stroškov tožeče stranke.

Predlogi strank

- 16 Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo;

- razveljavi odločbo o razvrstitvi in odločbo o zavrnitvi pritožbe;

- mu na podlagi neomejene pristojnosti kot nadomestilo za premoženjsko škodo zaradi nezakonitega ravnanja Komisije, kakor je razvidno iz odločbe o razvrstitvi, dodeli 538.121,79 EUR, škodo, katere učinki so zaradi sprememb Kadrovskih predpisov še večji za vse življenje pritožnika;

 - mu prizna odškodnino 50.000 EUR zaradi zamude pri odločanju Splošnega sodišča;

 - Komisiji naloži plačilo stroškov, ki so mu nastali v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.
- 17 Komisija predlaga zavrnitev pritožbe in odškodninskega zahtevka pritožnika, ki temelji na predolgem trajanju postopka, ter naložitev plačila stroškov pritožniku.

Pritožba

- 18 Pritožnik v utemeljitev svoje pritožbe navaja dva pritožbena razloga, od katerih se prvi nanaša na pomanjkljivo obrazložitev izpodbijane sodbe, v drugem pa navaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, s tem da ni izvrševalo svoje neomejene pristojnosti, da bi mu po uradni dolžnosti dodelilo odškodnino za karierno škodo. Poleg tega zahteva odškodnino zaradi predolgega trajanja postopka pred Splošnim sodiščem.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 19 Pritožnik v okviru prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da ni preučilo petih od šestih razlogov za razglasitev ničnosti, ki jih je navedel pred njim, in da je nezadostno obrazložilo zavrnitev njegove tožbe zoper odločbo o razvrstitvi in odločbo o zavrnitvi pritožbe.
- 20 Splošnemu sodišču zlasti očita, da je brez obrazložitve in na podlagi povsem samovoljne utemeljitve zavrnilo razloge za razglasitev ničnosti, ki se nanašajo na kršitev člena 233 ES ter načel enakega obravnavanja, enakosti, dobre uprave in upravičenosti do kariere.
- 21 Pritožnik poleg tega trdi, da bi Splošno sodišče moralo neodvisno preučiti tožbeni razlog, ki se nanaša na nespoštovanje načela enakega obravnavanja, ne da bi bil ta preizkus podrejen preizkusu pogojev, naštetih v členu 31(2) Kadrovskih predpisov.
- 22 Komisija trdi, da je ta pritožbeni razlog nedopusten. Po njenem mnenju je C. Gogos na prvi stopnji navedel le en tožbeni razlog za razglasitev ničnosti, ki se je nanašal izključno na kršitev člena 31(2) Kadrovskih predpisov, druge določbe in načela pa naj bi bili navedeni le mimogrede. Pritožnik je, s tem ko je v pritožbi poskusil podati dodatne argumente v teh samostojnih razlogih za razglasitev ničnosti, v bistvu navedel nove razloge.

Presoja Sodišča

– Dopustnost

- 23 Najprej je treba spomniti, da navajanje novih razlogov v pritožbi ni dovoljeno, kot izhaja iz povezanih določb členov 42(2), prvi pododstavek, in 118 Poslovnika Sodišča.
- 24 Vendar, kot je generalna pravobranilka navedla v točki 33 sklepnih predlogov, so te določbe v skladu z določbami člena 113(2) navedenega poslovnika namenjene temu, da se s pritožbo ne bi spreminjal predmet postopka pred Splošnim sodiščem (glej v tem smislu sodbe z dne 1. junija 1994 v zadevi Komisija proti Brazzelli Lualdi in drugim, C-136/92 P, Recueil, str. I-1981, točke od 57 do 59; z dne 28. junija 2005 v združenih zadevah Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točka 165; z dne 18. januarja 2007 v zadevi PKK in KNK proti Svetu, C-229/05 P, ZOdl., str. I-439, točka 66, in z dne 2. aprila 2009 v zadevi France Télécom proti Komisiji, C-202/07 P, ZOdl., str. I-2369, točka 60).
- 25 V obravnavanem primeru pa je treba ugotoviti, kot je generalna pravobranilka navedla v točki 34 sklepnih predlogov, da je C. Gogos velik del tožbe pred Splošnim sodiščem posvetil členu 233 ES in načelom enakega obravnavanja, enakosti, dobre uprave in upravičenosti do kariere.
- 26 V pritožbi navaja, da so v izpodbijani sodbi premalo upoštevani bistveni deli utemeljitve, ki jo je podal na prvi stopnji, in Sodišču predlaga, naj preveri, ali je Splošno

sodišče preučilo elemente, ki so mu bili predloženi v skladu s pravnimi zahtevami, ki veljajo za obrazložitev sodbe.

- 27 Ugotoviti je torej treba, da prvi pritožbeni razlog ne pomeni, da je Sodišču predložen spor, katerega predmet je širši od tistega, o katerem je odločalo Splošno sodišče.
- 28 Zato je treba ta pritožbeni razlog šteti za dopusten.

– Utemeljenost

- 29 Opozoriti je treba, da pritožbeni razlog, ki se nanaša na neobstoj odgovora Splošnega sodišča o nekem tožbenem razlogu, navajanim na prvi stopnji, v bistvu pomeni sklicevanje na kršitev obveznosti obrazložitve, ki izhaja iz člena 36 Statuta Sodišča Evropske unije, ki se na podlagi člena 53, prvi odstavek, istega statuta uporablja za Splošno sodišče Evropske unije, in člena 81 Poslovnika Splošnega sodišča (glej v tem smislu sodbi z dne 1. oktobra 1991 v zadevi Vidrányi proti Komisiji, C-283/90 P, Recueil, str. I-4339, točka 29, in z dne 11. septembra 2003 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-197/99 P, Recueil, str. I-8461, točka 80 v povezavi s točko 83).
- 30 V skladu z ustaljeno sodno prakso obveznost obrazložitve Splošnemu sodišču ne nalaga, da zagotovi razlago, ki bi izčrpno in posamično sledila ugotovitvam, ki jih navajajo stranke v sporu; obrazložitev Splošnega sodišča je torej lahko implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, zakaj Splošno sodišče ni sprejelo njihovih argumentov, Sodišču pa omogoča, da razpolaga z dovolj elementi za izvajanje nadzora (glej zlasti sodbi z dne 9. oktobra 2008 v zadevi Chetcuti proti

Komisiji, C-16/07 P, ZOdl., str. I-7469, točka 87, in z dne 16. julija 2009 v zadevi Komisija proti Schneider Electric, C-440/07 P, ZOdl., str. I-6413, točka 135).

- 31 V obravnavanem primeru je iz izpodbijane sodbe jasno razvidno, da je Splošno sodišče odgovorilo na trditve pritožnika, da je Komisija, ker mu ni priznala ugodnosti iz člena 31(2) Kadrovskih predpisov, kršila člen 233 ES in načela enakega obravnavanja, enakosti, dobre uprave in upravičenosti do kariere.
- 32 Splošno sodišče je namreč po tem, ko je zavrnilo očitke glede kršitve člena 31(2) Kadrovskih predpisov, v točki 44 izpodbijane sodbe navedlo, da „nepravilnosti, za katere pritožnik trdi, da jih je Komisija storila pri njegovem imenovanju, naj gre za kršitev člena 233 ES ali načel enakega obravnavanja, enakosti, dobre uprave in upravičenosti do kariere, ne morejo vplivati na samo zakonitost odločbe o razvrstitvi v naziv, ki jo pritožnik izpodbija.“
- 33 Tako je treba ugotoviti, da je iz obrazložitve izpodbijane sodbe razvidno, da je Splošno sodišče zadevne očitke zavrnilo iz istih razlogov kot so tisti, na katere se je oprlo pri zavrnitvi tožbenega razloga glede kršitve člena 31(2) Kadrovskih predpisov.
- 34 Glede trditev pritožnika, da bi Sodišče moralo neodvisno preučiti načelo enakega obravnavanja, je treba poudariti, da so bili razlogi, zakaj je menilo, da to načelo ne omogoča razvrstitve pritožnika v višji karierni razred, v točkah 45 in 46 izpodbijane sodbe jasno navedeni.

- 35 Le zaradi dejstva, da je Splošno sodišče prišlo do drugačnega vsebinskega sklepa kot pritožnik, izpodbijani sodbi ni mogoče očitati pomanjkljive obrazložitve (sodba z dne 7. junija 2007 v zadevi Wunenburger proti Komisiji, C-362/05 P, ZOdl., str. I-4333, točka 80).
- 36 Ob upoštevanju navedenega je treba ugotoviti, da je z obrazložitvijo izpodbijane sodbe mogoče pravno zadostno ugotoviti razloge, zaradi katerih je Splošno sodišče zavrnilo očitke pritožnika na prvi stopnji.
- 37 Zato je treba prvi pritožbeni razlog, ki ga je pritožnik navedel v utemeljitev pritožbe, zavrnil kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 38 Pritožnik v okviru drugega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da ni izvrševalo neomejene pristojnosti, ki jo ima v sporih finančne narave, da bi mu po uradni dolžnosti priznalo odškodnino.
- 39 Pritožnik izpodbija zlasti točko 47 izpodbijane sodbe, v kateri je Splošno sodišče v bistvu rabsodilo, da čeprav bi izvedba novega ustnega preizkusa lahko pritožniku povzročila izgubo možnosti hitrejšega imenovanja v kategorijo A in zato poznejše

napredovanje v tej novi kategoriji, pritožnik pri Splošnem sodišču iz tega naslova ni zahteval denarne odškodnine.

- 40 Komisija trdi, da je ta pritožbeni razlog nedopusten, ker je bil prvič naveden v pritožbi. Dodaja, da v obravnavanem primeru ni bilo nobenega razloga za priznanje odškodnine pritožniku in zato nikakršne podlage, ki bi Splošnemu sodišču dovoljevala izvrševanje njegove neomejene pristojnosti v finančnih zadevah.

Presoja Sodišča

– Dopustnost

- 41 Kot je generalna pravobranilka navedla v točki 50 sklepnih predlogov, je vprašanje, ali bi Splošno sodišče moralo denarno nadomestilo pritožniku dodeliti po uradni dolžnosti, pravno vprašanje, ki je lahko predmet pritožbe in katerega dopustnost ne sme biti podrejena pogoj, da je pritožnik zahtevek za odškodnino vložil na prvi stopnji.
- 42 Taka trditev, ki v bistvu Splošnemu sodišču očita, da je spregledalo obseg svojih pristojnosti, sama po sebi ne more biti podana na prvi stopnji, zato je treba ugovor nedopustnosti, ki ga uveljavlja Komisija, zavriniti.

- 43 Drugi pritožbeni razlog, ki ga je pritožnik navedel v utemeljitev svoje pritožbe, je zato treba razglasiti za dopusten.

– Vsebinska presoja

- 44 V skladu z ustaljeno sodno prakso člen 91(1), drugi stavek, Kadrovskih predpisov Splošnemu sodišču v zvezi s spori finančne narave daje neomejeno pristojnost, v okviru katere lahko toženi stranki, če je to potrebno, naloži plačilo odškodnine za škodo, ki jo je ta povzročila, in v takem primeru ob upoštevanju vseh okoliščin zadeve oceni *ex aequo et bono* utrpljeno škodo (glej zlasti sodbe z dne 5. junija 1980 v zadevi Oberthür proti Komisiji, 24/79, Recueil, str. 1743, točka 14; z dne 27. oktobra 1987 v združenih zadevah Houyoux in Guery proti Komisiji, 176/86 in 177/86, Recueil, str. 4333, točka 16; z dne 17. aprila 1997 v zadevi de Compte proti Parlamentu, C-90/95 P, Recueil, str. I-1999, točka 45, in z dne 21. februarja 2008 v zadevi Komisija proti Girardot, C-348/06 P, ZOdl., str. I-833, točka 58).
- 45 „Spori finančne narave“ v smislu te določbe pomenijo zlasti odškodninske tožbe, ki jih uslužbenci vlagajo zoper institucije, in tiste spore, katerih cilj je, da institucija plača uslužbencu znesek, za katerega ta meni, da mu je dolgovan na podlagi Kadrovskih predpisov ali drugega akta, ki ureja delovna razmerja (glej sodbo z dne 18. decembra 2007 v zadevi Weißenfels proti Parlamentu, C-135/06 P, ZOdl., str. I-12041, točka 65).

- 46 V skladu s sodno prakso Sodišča lahko spor finančne narave v smislu člena 91(1) Kadrovskih predpisov povzroči tožba, s katero uradnik želi doseči razglasitev ničnosti odločbe, ki vpliva na njegov položaj (glej zgoraj navedeni sodbi Oberthür proti Komisiji, točka 14, ter Houyoux in Guery proti Komisiji, točka 16 v povezavi s točko 1).
- 47 Natančneje, Sodišče je že odločilo, da tožba, s katero uradnik Sodišču predlaga, naj odloči o zakonitosti njegove razvrstitve, povzroči spor finančne narave (sodba z dne 8. julija 1965 v zadevi Krawczynski proti Komisiji, 83/63, Recueil, str. 773, 786). Kot je generalna pravobranilka poudarila v točki 58 sklepnih predlogov, ta sklep temelji na premisi, po kateri odločba OI o razvrstitvi učinkuje ne le na kariero in hierarhični položaj zainteresirane osebe, ampak ima tudi neposredne posledice na njene pravice finančne narave, zlasti na višino plače, do katere je upravičena na podlagi Kadrovskih predpisov.
- 48 Torej je tožba, ki jo je C. Gogos vložil na prvi stopnji, finančne narave v smislu člena 91(1) Kadrovskih predpisov. Zato je imelo Splošno sodišče v obravnavanem primeru neomejeno pristojnost.
- 49 Z neomejeno pristojnostjo, ki jo sodišču Unije daje člen 91(1) Kadrovskih predpisov, je temu zaupana naloga, da v sporih, ki so mu bili predloženi v odločanje, odloči meritorno (zgoraj navedena sodba Weißenfels proti Parlamentu, točka 67, in sodba z dne 17. decembra 2009 v zadevi Réexamen M proti EMEA, C-197/09 RX-II, ZOdl., str. I-12033, točka 56).
- 50 Kot je generalna pravobranilka navedla v točki 66 sklepnih predlogov, ta pristojnost sodiščem Unije predvsem omogoča, da zagotovijo polni učinek ničnostnih sodb, ki jih izrekajo v sporih glede uslužbencev, saj lahko sodišče Unije, če razglasitev ničnosti

nezakonite odločbe OI za uveljavitev pravic zadevnega uradnika ali za učinkovito zaščito njegovih interesov ne zadostuje, temu po uradni dolžnosti dodeli odškodnino.

- 51 Čeprav je v obravnavanem primeru res, da je Splošno sodišče ugotovilo, da v odločbi o razvrstitvi in odločbi o zavrnitvi pritožbe pravo ni bilo napačno uporabljeno, je treba spomniti, kot je bilo navedeno v točki 44 te sodbe, da neomejena pristojnost sodiščem Unije – tudi če ne razglasijo ničnosti izpodbijane odločbe – dovoljuje tudi, da toženi stranki po uradni dolžnosti naložijo povrnitev škode, ki jo je povzročila z nepravilnim ravnanjem v zadevi.
- 52 Vendar je, kot je generalna pravobranilka navedla v točkah 68 in 75 sklepnih predlogov, treba ugotoviti, da v obravnavanem primeru škode, ki jo je C. Gogos utrpel glede svoje plače in kariere, ni povzročila odločba o razvrstitvi niti odločba o zavrnitvi pritožbe, ampak to, da je Komisija v postopku natečaja napačno uporabila pravo, na kar se C. Gogos v okviru tega postopka ni skliceval.
- 53 V teh okoliščinah je pravilno, da Splošno sodišče ni izvrševalo neomejene pristojnosti, zato je treba tudi drugi pritožbeni razlog, ki ga pritožnik navaja v utemeljitev pritožbe, zavrniti kot neutemeljen.

Odškodninski zahtevek zaradi predolgega trajanja postopka pred Splošnim sodiščem

Trditve strank

- ⁵⁴ Pritožnik Sodišču predlaga, naj mu prizna 50.000 EUR kot odškodnino zaradi predolgega trajanja postopka pred Splošnim sodiščem.
- ⁵⁵ Komisija trdi, da gre za nov zahtevek, ki je bil prvič vložen v postopku pritožbe, zato ga je treba zavreči kot nedopusten. Dodaja, da je ta zahtevek vsekakor očitno neutemeljen.

Presoja Sodišča

- ⁵⁶ V zvezi s tem je treba spomniti, da čeprav je lahko dejstvo, da Splošno sodišče ni spoštovalo razumnega roka sojenja, če je dokazano, povod za odškodninski zahtevek, vložen v tožbi tožeče stranke proti Evropski uniji na podlagi povezanih določb člena 268 PDEU in člena 340, drugi odstavek, PDEU (sodba z dne 16. julija 2009 v zadevi Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland proti Komisiji, C-385/07 P, ZOdl., str. I-6155, točka 195), člen 113(1) Poslovnika Sodišča določa, da morajo v pritožbi predlogi pritožnika stremeti k temu, da se sodba Splošnega sodišča v celoti ali deloma razveljavi, in da se v takem primeru predlogom, danim na prvi stopnji, ugoti

v celoti ali deloma (sodba z dne 9. septembra 2008 v združenih zadevah FIAMM in drugi proti Svetu in Komisiji, C-120/06 P in C-21/06 P, ZOdl., str. I-6513, točka 205).

57 Ob neobstoju kakršnega koli indica, da je dolžina postopka vplivala na rešitev spora, pritožbeni razlog, da naj bi postopek pred Splošnim sodiščem prekoračil zahtevani razumni rok, praviloma ne more povzročiti razveljavitve sodbe tega sodišča, zato ga je treba razglasiti za nedopusten (zgoraj navedena sodba FIAMM in drugi proti Svetu in Komisiji, točki 203 in 211).

58 C. Gogos pa ni nikoli trdil, da je domnevno predolgo trajanje postopka vplivalo na rešitev spora pred Splošnim sodiščem, niti ni predlagal, naj se izpodbijana sodba zato razveljavi.

59 Odškodninski zahtevek, ki ga je pritožnik vložil v okviru te pritožbe, je torej v teh okoliščinah treba zavreči kot nedopusten.

60 Iz vseh zgoraj navedenih ugotovitev je razvidno, da je treba pritožbo zavriniti.

Stroški

- 61 V skladu s členom 69(2), prvi pododstavek, Poslovnika Sodišča, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.
- 62 V skladu s členom 122, drugi odstavek, druga alineja, istega poslovnika lahko Sodišče v pritožbah, ki jih vložijo uradniki ali drugi uslužbenci neke institucije, stroške razdeli med stranke postopka, če to zahtevajo razlogi pravičnosti.
- 63 V okoliščinah tega primera je treba to določbo uporabiti in odločiti, da vsaka stranka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. C. Gogos in Evropska komisija nosita vsak svoje stroške.

Podpisi